

er imidlertid muligt, at en saadan Bestemmelse strengt taget ikke hører ind under denne Lov, at den mulig bedre havde sin Plads andetsteds; jeg ønskede derfor meget at høre den høitærede Ministers Mening, om det ikke alligevel vil være muligt at optage en saadan Bestemmelse her i denne Lov. — Endnu skal jeg kun gjøre et Par Bemærkninger angaaende Bestemmelsen i § 16 sidste Punktum, ifølge hvilken en Kjendelse ikke kan affiges eller hæves, uden at Formanden giver den sin Stemme. Den høitærede Minister synes ogsaa at have anerkjendt, at denne Bestemmelse ikke var ganske rigtig, idet der fra sidste Samling er foretaget den Forandring, at denne Bestemmelse kun skal gjælde Sætter udenfor Kjøbenhavn. Naar man imidlertid anerkjender, at det ikke er nødvendigt, at den retskyndige Formand her giver sin Stemme til Kjendelsens Afgjelse, forekommer det mig, at man ligesaa godt kan gjøre Skridtet fuldt ud og hæve Bestemmelsen ogsaa for Sættene udenfor Kjøbenhavn. — Hvad angaar den, som det synes mig, uheldige Benævnelse Bisiddere og Meddommere, saa har den sidste ærede Taler ubtalt sig derom, og jeg skal slutte mig dertil; det forekommer mig i sig selv at være en uheldig Benævnelse, og der kan ogsaa ligge noget ikke ganske Rigtigt i den. — Jeg skal dernæst gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til § 19 samt § 16 sidste Punktum, hvorefter der kan berøbes vedkommende Smand Næringsret, indtil den endelige Dom er falden. Nu synes det mig nok at være billigt, at Vedkommende, naar han appellerer, ikke strax skal underkastes Underrettens Bestemmelse. Det er i sig selv strengt at berøbe Vedkommende Næringsretten, og det har overordentlig Betydning for hans Fremtid, men det synes mig tillige ogsaa at være billigt, at man ikke underkaster Vedkommende Bestemmelsen, før den endelige Dom er falden. Jeg havde ogsaa haabet, at der var foretaget en Ændring i § 11 sidste Punktum, hvorefter den, der sigtes for nogen uhæderlig Handling, ikke kan fungere som Meddommer eller Bisidder. Fordi det kan anses, at denne Bestemmelse gjælder Dommeren, vil det dog ikke kunne siges, at det skal gjælde for den private Mand eller Lægmand, der sættes ind i vedkommende Ret, thi det vil jo endogsaa kunne benyttes af afstillige uwillige Personer til at gjøre vedkommende Meddommer en saadan Tort blot ved at rette en saadan Sigelse mod ham. Jeg skal ikke videre berøbe enkelte andre Bestemmelser, men jeg antager og haaber, at dette Lovforslag vil blive til Lov i indeværende Samling.

Justitsministeren (Nellemann): I Anledning af de Bemærkninger, som her ere fremkomne, maa jeg bemærke, at jeg for flere af disse Bemærkninger's Vedkommende for Dieblirket maa indskrænke mig til at sige, at jeg afventer at se, hvorledes Vedkommende ville formulere deres

dringsforslag, forinden jeg bestemte kan erklære mig om, hvorvidt jeg tror at kunne gaa ind paa dem eller ikke. Med Hensyn til de mere almindelige Antydninger, som fremkom, skal jeg herved tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Forsaavidt det med Hensyn til § 1 blev fremhævet af den ærede Følsethingsmand for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth), at der stillebes for store Fordringer til Skipperen med Hensyn til Anmeldelsen og de denne ledjagende Oplysninger og Dokumenter, skal jeg minde om, at det dog ikke forholder sig saaledes, som den ærede Taler syntes at antage, nemlig at Skipperen kan mulkteres for Mangler af den Bestaffenhed; det kan han ikke. Det hedder kun i Lovforslaget, at naar Retten finder den indgivne Anmeldelse mangelfuld, kan den afsætte ham nærmere Meddelelser, men mulkteres kan han kun for rent at lade være at gjøre Anmeldelse. De Fordringer, der altsaa stilles til Skipperen med Hensyn til Oplysningernes Fuldstændighed og Sligt, fremtræde jo ikke som Noget, der egentlig er et saa stærkt Vaand paa ham. Følgen af, at hans Anmeldelse i en eller anden Henseende er mangelfuld, er kun den, at Retten kan afkræve ham yderligere Oplysninger. Det synes mig derfor, at det ialtfald ikke kan stabe meget, at man i Loven fordrer en saa fuldstændig Anmeldelse og saa fuldstændige Bilag dertil, som det er muligt, men skulde man mene, at man i den Henseende kunde lade sig nøie med Mindre og navnlig eftergive ham Gjenparter og Sligt, antager jeg, at det hører til den Slags Ting, som der ikke vil være nogen Vanstælighed ved at komme overens om. Det blev fra flere Sider fremhævet, at man ikke synes om Benævnelsen „Bisiddere“ for de søyndige Rettsmedlemmer. Jeg tror, at det i og for sig er en ligegyldig Ting, hvad de kaldes, thi der er ingen Grund til at antage, at de, fordi de kaldes Bisiddere, skulde være udelukkede fra at deltage i Sagens Paakjendelse. Det fremgaar tværtimod meget bestemt af Ordene i § 8, at de skulle deltage baade i Sagens Undersøgelse, Behandling og Paadømmelse, og der er heller ikke nogen Grund til at forbinde noget saadant Begreb med Ordet Bisidder. Naarsagen, hvorfor Ordet „Bisidder“ er brugt, er vistnok ikke nogen anden end den, at man derfor har en Slags juridisk Tradition fra den forrige Særet her i Kjøbenhavn, som jo bestod foruden af Formanden af nogle søyndige Medlemmer, der deltog i Sagens Behandling og Paakjendelse i det Hele taget, og disse den forrige Særets søyndige Medlemmer kaldtes Bisiddere. Det er et Udtryk, som fra den Kant er kommet ind i Lovgivningens overhovedet. Men forresten er det jo ganske det Samme, om man vil vælge dette Udtryk eller et andet, naar dette blot i sig selv ikke er misvisende. Hvad Antallet angaar, tror jeg, det vilde være unyttigt og unødvendigt at forlange mere end to. De Oplysninger, jeg har indhentet fra forskjellige